

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

10. července 2017

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 221/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 221/02	Věc C-117/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Itálie) dne 6. března 2017 – Comune di Castellino v. Regione Marche a další	2
2017/C 221/03	Věc C-118/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 7. března 2017 – Dunai Zsuzsanna v. ERSTE Bank Hungary Zrt.	2
2017/C 221/04	Věc C-126/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 10. března 2017 – Czakó Orsolya v. ERSTE Bank Hungary Zrt.	3
2017/C 221/05	Věc C-135/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 15. března 2017 – X-GmbH v. Finanzamt Stuttgart – Körperschaften	4
2017/C 221/06	Věc C-159/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) dne 29. března 2017 – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius v. Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice	5

2017/C 221/07	Věc C-168/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúriou (Maďarsko) dne 3. dubna 2017 – SH v. TG	5
2017/C 221/08	Věc C-182/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 11. dubna 2017 – Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	6
2017/C 221/09	Věc C-183/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. dubna 2017 společností International Management Group proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 2. února 2017 ve věci T-29/15, International Management Group v. Evropská komise	7
2017/C 221/10	Věc C-186/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts Berlin (Německo) dne 12. dubna 2017 – flightright GmbH v. Iberia Express SA	8
2017/C 221/11	Věc C-190/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španělsko) dne 12. dubna 2017 – Lu Zheng v. Ministerio de Economía y Competitividad	8
2017/C 221/12	Věc C-195/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Helga Krüsemann a další v. TUIfly GmbH	9
2017/C 221/13	Věc C-199/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Rita Hoffmeyer a Rudolf Meyer v. TUIfly GmbH	10
2017/C 221/14	Věc C-203/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Eberhard Schmeer v. TUIfly GmbH	10
2017/C 221/15	Věc C-223/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. dubna 2017 Lubrizol France SAS proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. února 2017 ve věci T-191/14, Lubrizol France SAS v. Rada Evropské unie	11
2017/C 221/16	Věc C-233/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. května 2017 GX proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 3. března 2017 ve věci T-556/16, GX v. Evropská komise	12
2017/C 221/17	Věc C-239/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 10. května 2017 – Gert Teglgaard, Fløjstrupgård I/S v. Fødevareministeriets Klagecenter	13
2017/C 221/18	Věc C-241/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. května 2017 Holistic Innovation Institute, S.L.U., proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. února 2017 ve věci T-706/14, Holistic Innovation Institute v. REA	14
2017/C 221/19	Věc C-249/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 12. května 2017 – Ryanair Ltd v. The Revenue Commissioners	15
2017/C 221/20	Věc C-251/17: Žaloba podaná dne 12. května 2017 – Evropská komise v. Italská republika	16
2017/C 221/21	Věc C-254/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 15. května 2017 – Regina Lorenz a Prisca Sprecher v. TUIfly GmbH	17

Tribunál

2017/C 221/22	Věc T-85/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – AW v. EUIPO – Pharma Mar (YLOELIS) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie YLOELIS — Starší slovní ochranná známka Evropské unie YONDELIS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	18
---------------	---	----

2017/C 221/23	Věc T-223/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. května 2017 – Morton's of Chicago v. EUIPO – Mortons the Restaurant (MORTON'S) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie MORTON'S — Starší nezapsané národní ochranné známky MORTON'S, MORTONS, MORTON'S CLUB, MORTONS CLUB, MORTON'S THE RESTAURANT, MORTONS RESTAURANT a M MORTON'S — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Prohlášení neplatnosti — Článek 8 odst. 4 a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“	18
2017/C 221/24	Věc T-480/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – Agria Polska a další v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Zneužití dominantního postavení — Trh distribuce přípravků na ochranu rostlin — Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti — Údajné protisoutěžní jednání výrobců a distributorů — Předložení, ze strany výrobců a distributorů, stížností ke správním a trestním orgánům ve vzájemné shodě nebo koordinovaně — Oznámení údajných porušení platné právní úpravy paralelními dovozci — Správní kontroly následně prováděné správními orgány — Uložení správních a trestních sankcí vnitrostátními orgány paralelním dovozcům — Přirovnání předložení stížností ze strany výrobců a distributorů k šikanózním žalobám nebo ke zneužití správních řízení — Nedostatečný zájem Unie — Právo na účinnou soudní ochranu“	19
2017/C 221/25	Věc T-107/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – Airhole Facemasks v. EUIPO – sindustrysurf (AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT — Neexistence dobré víry — Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravomoc změnit rozhodnutí“	20
2017/C 221/26	Věc T-163/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Reisswolf v. EUIPO (secret.service.) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie secret.service. — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisná povaha — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Zkoumání skutečností z moci úřední — Článek 76 nařízení č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“	20
2017/C 221/27	Věc T-166/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Panzeri v. Parlament „Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Příspěvek na parlamentní asistenci — Vrácení neoprávněně vyplacených částek“	21
2017/C 221/28	Věc T-218/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – Mühlbauer Technology v. EUIPO (Magicrown) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Magicrown — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	21
2017/C 221/29	Věc T-355/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2017 – adp Gauselmann v. EUIPO – (MULTI FRUITS) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MULTI FRUITS — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	22
2017/C 221/30	Věc T-372/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. května 2017 – Bammer v. EUIPO – mydays (MÄNNERSPIELPLATZ) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie MÄNNERSPIELPLATZ — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 52 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“	22
2017/C 221/31	Věc T-375/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Sabre GBL v. EUIPO (INSTASITE) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie INSTASITE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“	23

2017/C 221/32	Věc T-410/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Makhoul v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků — Práva na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Právo na ochranu cti — Právo na vlastnictví — Presumpce nevinu — Omezení týkající se vstupu na unijní území nebo průjezdu přes toto území — Proporcionalita“	23
2017/C 221/33	Věc T-472/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – Marsh v. EUIPO (LegalPro) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie LegalPro — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“ .	24
2017/C 221/34	Věc T-583/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2017 – PG v. Frontex „Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Neobnovení smlouvy na dobu určitou — Postup obnovení smlouvy — Článek 266 SFEU — Povinnost jednat s náležitou péčí — Mimosmluvní odpovědnost“	25
2017/C 221/35	Věc T-742/16 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – CW v. Parlament „Veřejná služba — Úředníci — Psychické obtěžování — Článek 12a služebního řádu — Povinnost poskytnout pomoc — Vnitřní pravidla týkající se poradního výboru zabývajících se obtěžováním a jeho prevencí na pracovišti — Článek 24 služebního řádu — Žádost o pomoc — Odmítnutí — Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti — Samostatný obsah — Předčasnost stížnosti — Neexistence — Úloha a pravomoci poradního výboru zabývajících se obtěžováním a jeho prevencí na pracovišti — Fakultativní předložení věci úředníkem — Mimosmluvní odpovědnost“	25
2017/C 221/36	Věc T-55/16 P: Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2017 – De Nicola v. EIB „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Hodnocení — Posudek o vývoji služebního postupu — Hodnocení za rok 2009 — Nesprávná právní posouzení — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný“	26
2017/C 221/37	Věc T-59/16 P: Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2017 – De Nicola v. BEI „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Hodnocení — Hodnotící zpráva služebního postupu — Hodnocení za rok 2012 — Nesprávná právní posouzení — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“	27
2017/C 221/38	Věc T-60/16 P: Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2017 – De Nicola v. EIB „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Hodnocení — Hodnotící zpráva služebního postupu — Hodnotící období 2011 — Nesprávné právní posouzení — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“	27
2017/C 221/39	Věc T-70/16 P: Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2017 – De Nicola v. EIB „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Psychické obtěžování — Mimosmluvní odpovědnost — Nesprávná právní posouzení — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“	28
2017/C 221/40	Věc T-341/16: Usnesení Tribunálu ze dne 4. května 2017 – De Masi v. Komise „Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Žádost o přístup k dokumentům podaná v rámci interinstitucionální spolupráce na základě článku 230 SFEU — Dokumenty týkající se činnosti „Skupiny pro kodex chování (zdanění podniků)“ ustavené Radou — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“	28
2017/C 221/41	Věc T-59/17: Žaloba podaná dne 14. dubna 2017 – L v. Parlament	29
2017/C 221/42	Věc T-227/17: Žaloba podaná dne 19. dubna 2017 – Falmouth University v. Komise	29
2017/C 221/43	Věc T-236/17: Žaloba podaná dne 17. dubna 2017 – Balti Gaas v. Komise a INEA	30
2017/C 221/44	Věc T-243/17: Žaloba podaná dne 24. dubna 2017 – Ecolab Deutschland a Lysoform Dr. Hans Rosemann v. ECHA	31
2017/C 221/45	Věc T-249/17: Žaloba podaná dne 28. dubna 2017 – Casino, Guichard-Perrachon a EMC Distribution v. Komise	32

2017/C 221/46	Věc T-257/17: Žaloba podaná dne 3. května 2017 – RE v. Komise	33
2017/C 221/47	Věc T-260/17: Žaloba podaná dne 3. května 2017 – Bank of New York Mellon v. EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)	34
2017/C 221/48	Věc T-261/17: Žaloba podaná dne 5. května 2017 – Bayer v. EUIPO – UNI – Pharma (SALOSPIR) . .	34
2017/C 221/49	Věc T-264/17: Žaloba podaná dne 4. května 2017 – Uponor Innovation v. EUIPO – Swep International (SMATRIX)	35
2017/C 221/50	Věc T-273/17: Žaloba podaná dne 8. května 2017 – Quadri di Cardano v. Komise	35
2017/C 221/51	Věc T-274/17: Žaloba podaná dne 10. května 2017 – Monster Energy v. EUIPO – Bösel (MONSTER DIP)	36
2017/C 221/52	Věc T-96/17: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (animované ikony)	37

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 221/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 213, 3.7.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 202, 26.6.2017

Úř. věst. C 195, 19.6.2017

Úř. věst. C 178, 6.6.2017

Úř. věst. C 168, 29.5.2017

Úř. věst. C 161, 22.5.2017

Úř. věst. C 151, 15.5.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Itálie) dne 6. března 2017 – Comune di Castelbellino v. Regione Marche a další

(Věc C-117/17)

(2017/C 221/02)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Účastníci původního řízení

Žalobce: Comune di Castelbellino

Žalovaní: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P.F. Rete Elettrica Regionale, Provincia di Ancona

Předběžné otázky

- 1) Brání právo Společenství (a konkrétně směrnice 2011/92/EU ⁽¹⁾, ve znění platném ke dni přijetí napadených rozhodnutí) v zásadě přijetí právních předpisů nebo vnitrostátní správní praxi, která umožňuje ověřit nezbytnost posouzení vlivů na životní prostředí nebo provést posouzení vlivů na životní prostředí záměrů týkajících se zařízení, která v okamžiku provedení ověření již existují, nebo naopak umožňuje v této souvislosti unijní právo zohlednit mimořádné okolnosti, které odůvodňují odchylku od obecné zásady, podle které má posouzení vlivů na životní prostředí povahu předběžného posouzení?
- 2) Konkrétněji, je tato odchylka odůvodněna v případě, kdy nové právní předpisy osvobozují od posouzení vlivů na životní prostředí určitý záměr, který měl být podroben *screeningu* na základě rozhodnutí vnitrostátního soudu, který prohlásil předtím platné ustanovení o předmětném osvobození za protiústavní nebo neuplatnitelné?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 2012, L 26, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 7. března 2017 – Dunai Zsuzsanna v. ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Věc C-118/17)

(2017/C 221/03)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budai Központi Kerületi Bíróság

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Dunai Zsuzsanna

Žalovaná: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Předběžné otázky

- 1) Musí být bod 3 [výroku] rozsudku Soudního dvora ve věci C-26/13 vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud může zhojit neplatnost podmínky smlouvy uzavřené mezi podnikatelem a spotřebitelem, je-li plnění smlouvy v rozporu s hospodářskými zájmy spotřebitele?
- 2) Je v souladu s pravomocí udělenou Evropské unii s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, jakož i se základními zásadami unijního práva, jako jsou zásada rovnosti před zákonem, zásada zákazu diskriminace a práva na účinný prostředek nápravy a na spravedlivý proces, aby parlament členského státu zákonem upravil soukromoprávní smlouvy spadající pod podobné kategorie, uzavírané mezi podnikatelem a spotřebitelem?
 - 2a.) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku: Je v souladu s pravomocí udělenou Evropské unii s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, jakož i se základními zásadami unijního práva, jako jsou zásada rovnosti před zákonem, zásada zákazu diskriminace a práva na účinný prostředek nápravy a na spravedlivý proces, aby parlament členského státu za účelem ochrany spotřebitelů zákonem upravil různé části úvěrových smluv vyjádřených v cizí měně, čímž je vyvolán účinek, který je v rozporu s oprávněnými zájmy ochrany spotřebitelů, neboť úvěrová smlouva je po změnách a doplněních nadále platná a spotřebitel je povinen nadále nést finanční břemeno spojené s kurzovým rizikem?
- 3) Pokud jde o obsah smluv uzavřených mezi podnikatelem a spotřebitelem: je v souladu s pravomocí udělenou Evropské unii s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, jakož i se základními zásadami unijního práva, jako jsou zásada rovnosti před zákonem, zásada zákazu diskriminace a práva na účinný prostředek nápravy a na spravedlivý proces, aby rada pro sjednocení nejvyšší soudní instance členského státu usměrňovala judikaturu příslušného soudu ve všech záležitostech občanského práva prostřednictvím „rozhodnutí vydaných v zájmu jednotného výkladu ustanovení práva“?
 - 3a.) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku: je v souladu s pravomocí udělenou Evropské unii s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, jakož i se základními zásadami unijního práva, jako jsou zásada rovnosti před zákonem, zásada zákazu diskriminace a práva na účinný prostředek nápravy a na spravedlivý proces, aby rada pro sjednocení nejvyšší soudní instance členského státu usměrňovala judikaturu příslušného soudu ve všech záležitostech občanského práva prostřednictvím „rozhodnutí vydaných v zájmu jednotného výkladu ustanovení práva“ v případech, kdy jmenování členů rady pro sjednocování z řad soudců nebylo transparentní a nedošlo k němu podle předem stanovených pravidel, pokud řízení před uvedenou radou není veřejné a pokud se nelze dodatečně obeznámit s uskutečněným řízením, tedy s uplatněnými odbornými stanovisky a právními teoriemi a s hlasováním jednotlivých členů (souhlas nebo nesouhlas)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 10. března 2017 – Czakó Orsolya v. ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Věc C-126/17)

(2017/C 221/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Czakó Orsolya

Odpůrkyně: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Předběžné otázky

1. Jsou pro účely určení částky, již se týká úvěrová smlouva, požadavky jasnosti a srozumitelnosti stanovené v čl. 4 odst. 2 a článku 5 směrnice 93/13/EHS ⁽¹⁾ splněny v případě takové formulace, jaká je obsažena v ujednáních I/1 a II/1 sporné smlouvy, v nichž se uvádí orientační částka 64 731 CHF a současně požadované finanční prostředky ve výši maximálně 8 280 000 HUF a v nichž je určení částky, již se týká úvěrová smlouva, vázáno na právně závazné prohlášení předložené stranou, jež uzavírá smlouvu se spotřebitelem, a na původně zaznamenané údaje?
2. Pokud způsob, jakým se zmíněná částka určuje v ujednáních I/1 a II/1 smlouvy, nesplňuje požadavek jasnosti a srozumitelnosti, a pokud lze ověřit, zda jsou uvedena ujednání zneužívající, může být v případě konstatování zneužívající povahy těchto ujednání prohlášena neplatnost celé smlouvy, vzhledem k tomu, že podle vnitrostátních právních předpisů je právním následkem neurčení předmětu smlouvy neplatnost celé smlouvy?
3. Pokud lze smlouvu prohlásit za platnou, může být částka určena způsobem, který je pro spotřebitele příznivější?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288; a oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26–32).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 15. března 2017 –
X-GmbH v. Finanzamt Stuttgart – Körperschaften**

(Věc C-135/17)

(2017/C 221/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: X-GmbH

Žalovaný: Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 57 odst. 1 Smlouvy o ES (nyní čl. 64 odst. 1 SFEU) vykládán v tom smyslu, že omezení pohybu kapitálu do nebo ze třetích zemí ze strany některého z členských států v souvislosti s přímými investicemi, které existovalo ke dni 31. prosince 1993, nepodléhá ustanovení článku 56 Smlouvy o ES (nyní článku 63 SFEU) ani tehdy, když se vnitrostátní právní předpis existující k rozhodnému datu, který omezuje pohyb kapitálu do nebo ze třetích zemí, vztahuje v podstatě pouze na přímé investice, avšak po tomto rozhodném datu je jeho působnost rozšířena v tom smyslu, že zahrnuje rovněž portfoliové podíly v zahraniční společnosti pod prahovou hodnotou podílu ve výši 10 %?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Musí být čl. 57 odst. 1 Smlouvy o ES vykládán v tom smyslu, že za uplatnění vnitrostátního právního předpisu platného k rozhodnému datu 31. prosince 1993, který v souvislosti s přímými investicemi omezuje pohyb kapitálu do nebo ze třetích zemí, má být považováno uplatnění pozdějšího právního předpisu, který svou podstatou odpovídá omezení existujícímu k rozhodnému datu, který však toto omezení existující k rozhodnému datu po tomto datu na základě určitého zákona na krátkou dobu podstatně změnil a který sice právně vzato vstoupil v platnost, v praxi nicméně nebyl uplatněn, protože byl ještě před datem, kdy mohl být v konkrétním případě poprvé použit, nahrazen v současnosti uplatňovaným právním předpisem?
3. V případě záporné odpovědi na první nebo druhou otázku: Odporuje článek 56 Smlouvy o ES právní úpravě členského státu, podle které se do základu daně osoby povinné k dani usazené v tomto členském státě, jež má nejméně 1 % vlastnický podíl ve společnosti usazené v jiném státě (v tomto případě ve Švýcarsku), zahrnuje i poměrná část kladných příjmů povahy kapitálového vkladu, jichž tato společnost dosáhla, ve výši odpovídající příslušnému vlastnickému podílu, pokud tyto příjmy podléhají nižšímu zdanění než v prvním z obou jmenovaných států?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) dne 29. března 2017 – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius v. Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

(Věc C-159/17)

(2017/C 221/06)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Constanța

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Odpůrci: Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

Předběžná otázka

Musí být články 167, 168, 169, 179, čl. 213 odst. 1, čl. 214 odst. 1 písm. a) a článek 273 směrnice 2006/112/ES ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, ukládá daňovému poplatníkovi, který je osobou povinnou k dani, jehož registrace pro účely DPH byla zrušena, odvést státu DPH vybranou v období, v němž bylo identifikační číslo DPH zrušeno, aniž by mu byl přiznán nárok na odpočet DPH týkající se plnění uskutečněných v témže období?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúriou (Maďarsko) dne 3. dubna 2017 – SH v. TG

(Věc C-168/17)

(2017/C 221/07)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SH

Žalovaná: TG

Vedlejší účastnice řízení na podporu žalobkyně: UF

Předběžné otázky

1) Spadají do působnosti nařízení č. 204/2011 ⁽¹⁾ nebo případně do působnosti nařízení 2016/44 ⁽²⁾ níže uvedené závazky týkající se zaplacení nákladů na záruku, vyplývající ze smluv o protizáruce, které byly jakožto součást řetězce smluv uzavřeny za účelem vystavení bankovní záruky ve prospěch Libyan Housing and Infrastructure Board (dále jen „HIB“):

1.1) v případě, že je banka, která má sídlo v Evropské unii, povinna zaplatit na základě smlouvy o protizáruce náklady libyjské bance uvedené na seznamu subjektů, na něž se vztahují zákazy, obsaženém v příloze III nařízení č. 204/2011;

- 1.2) v případě, že je banka, která má sídlo v Evropské unii, povinna zaplatit na základě smlouvy o protizáruce náklady libyjské bance, která sice není uvedena na seznamu subjektů, na něž se vztahují zákazy, obsaženém v příloze III nařízení č. 204/2011, avšak bankovní záruka je vystavena ve prospěch HIB, který je na tomto seznamu uveden;
- 1.3) v případě, že v období následujícím poté, co bylo nařízení č. 204/2011 změněno nařízením č. 45/2014, byly nařízením č. 204/2011 zakázány přímé či nepřímé platby ve prospěch jakéhokoli libyjského subjektu;
- 1.4) v případě, že závazek týkající se zaplacení nákladů na záruku vyplývá ze smluv o protizáruce, které byly jakožto součást řetězce smluv uzavřeny mezi dvěma bankami se sídlem v Evropské unii za účelem vystavení bankovní záruky ve prospěch HIB;
- 1.5) v případě, že jsou náklady na záruku vyúčtovány až po uplynutí období, na něž se vztahuje záruka, a sice v soudním řízení probíhajícím poté, co vstoupilo v platnost nařízení 2016/44?
- 2) Za předpokladu, že závazek týkající se zaplacení nákladů na záruku, který je uveden v bodech 1.1) a 1.2), spadá do působnosti zmíněného nařízení, je nutné mít za to, že náklady na záruku zaplacené libyjské bance – která byla rovněž po určitou dobu uvedena na seznamu subjektů, na něž se vztahují zákazy, obsaženém v příloze III nařízení č. 204/2011 – představují pro účely vystavení záruky na vrácení zaplacené zálohy a záruky řádného provedení poskytnuté ve prospěch HIB finanční prostředky přímo či nepřímo poskytnuté ve prospěch právnických osob, subjektů nebo orgánů uvedených v příloze III?
- 3) Musí se čl. 12 odst. 1 písm. b) nařízení č. 204/2011 v období následujícím poté, co bylo toto nařízení změněno nařízením č. 45/2014 (bod 1.3), vykládat v tom smyslu, že náklady a výdaje, kterých se domáhá libyjská banka a které na základě smlouvy o protizáruce platí banka se sídlem v Evropské unii, mají být přímo či nepřímo považovány za nároky v rámci záruky?
- 4) Je nutné považovat banku se sídlem v Evropské unii, která je na základě smlouvy o protizáruce, která byla jakožto součást řetězce smluv uzavřena za účelem vystavení bankovní záruky ve prospěch HIB, povinna zaplatit náklady na záruku libyjskému subjektu (bod 1.4), za osobu nebo subjekt ve smyslu čl. 12 odst. 1 písm. c) nařízení č. 204/2011 ve znění nařízení č. 45/2014, tedy osobu nebo subjekt jednající prostřednictvím nebo jménem či ve prospěch osob, subjektů nebo orgánů uvedených v písmenech a) nebo b) výše uvedeného čl. 12 odst. 1? Je nutné mít za to, že náklady na záruku, kterých se domáhá výše uvedená banka u jiné banky se sídlem v Evropské unii, mají být přímo nebo nepřímo považovány za nároky v rámci záruky?
- 5) Týká se ustanovení o výjimce, které je obsaženo v článku 9 nařízení č. 204/2011, jakékoli platby?
- 6) Je-li vyúčtování nákladů na záruku provedeno poté, co vstoupilo v platnost nařízení Rady 2016/44, které sice zrušilo nařízení č. 204/2011, avšak obsahuje v podstatě totožná ustanovení (bod 1.5), je nařízení 2016/44 použitelné na vyřešení sporu mezi účastnicemi tohoto řízení a musí se čl. 17 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení vykládat v tom smyslu, že náklady a výdaje, kterých se domáhá libyjská banka a které na základě smlouvy o protizáruce platí banka se sídlem v Evropské unii, mají být přímo nebo nepřímo považovány za nároky v rámci záruky? Je nutné považovat banku se sídlem v Evropské unii, která je na základě smlouvy o protizáruce, která byla jakožto součást řetězce smluv uzavřena za účelem vystavení bankovní záruky ve prospěch HIB, povinna zaplatit náklady na záruku libyjskému subjektu, za osobu nebo subjekt ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. c) zmíněného nařízení, tedy osobu nebo subjekt jednající prostřednictvím nebo jménem či ve prospěch osob, subjektů nebo orgánů uvedených v písmenech a) nebo b) výše uvedeného čl. 17 odst. 1? Je nutné mít za to, že náklady na záruku, kterých se domáhá výše uvedená banka u jiné banky se sídlem v Evropské unii, mají být přímo nebo nepřímo považovány za nároky v rámci záruky?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 204/2011 ze dne 2. března 2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi (Úř. věst. 2011, L 58, s. 1; oprava Úř. věst. 2011, L 87, s. 37).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2016/44 ze dne 18. ledna 2016 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi a o zrušení nařízení (EU) č. 204/2011 (Úř. věst. 2016, L 12, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 11. dubna 2017 – Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Věc C-182/17)

(2017/C 221/08)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

Ódpůrce: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Předběžné otázky

1. Spadá obchodní společnost 100 % vlastněná samosprávným územním celkem po pojem „veřejnoprávní subjekty“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 prvního pododst. směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty?
2. Lze v případě kladné odpovědi na první otázku mít za to, že taková obchodní společnost vystupuje jako orgán veřejné moci při plnění povinností samosprávného územního celku, který uvedenou společnost zplnomocnil?
3. Lze v případě záporné odpovědi na jednu z předchozích otázek částku zaplacenou samosprávným územním celkem obchodní společnosti za splnění uvedených povinností považovat za protiplnění?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. dubna 2017 společností International Management Group proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 2. února 2017 ve věci T-29/15, International Management Group v. Evropská komise

(Věc C-183/17 P)

(2017/C 221/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: International Management Group (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- napadený rozsudek zrušil,
- v důsledku toho,
 - zrušil pozměněnou přílohu prováděcího rozhodnutí Komise ze dne 7. listopadu 2013 o ročním akčním programu na rok 2013 pro Myanmar (Barmu) financovaném ze souhrnného rozpočtu Evropské unie ⁽¹⁾, která byla přijata dne 16. prosince 2014, a
 - uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.
- uložil Evropské komisi náhradu všech nákladů řízení o kasačním opravném prostředku i nákladů řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka čtyři důvody:

- 1) Porušení povinnosti uvést odůvodnění – porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění – zkreslení údajů obsažených ve spise
- 2) Porušení finančního nařízení z roku 2002 ⁽²⁾ a finančního nařízení z roku 2012 ⁽³⁾ – porušení nařízení Komise ⁽⁴⁾ a nařízení Komise v přenesené pravomoci ⁽⁵⁾ – porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění – zkreslení údajů obsažených ve spise
- 3) Porušení zásady řádné finanční správy – porušení povinnosti uvést odůvodnění – porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění – porušení finančního nařízení z roku 2012 (čl. 61 odst. 1 a čl. 60 odst. 2)

4) Porušení zásady řádné správy – porušení práva být vyslechnut

Navrhovatelka rovněž napadá rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o předložení zprávy OLAF.

⁽¹⁾ C(2013) 7682 final.

⁽²⁾ Nařízení Rady č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství, v pozměněném znění (Úř. věst. 2002, L 248, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství, v pozměněném znění (Úř. věst. 2002, L 357, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. 2012, L 362, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts Berlin (Německo) dne 12. dubna 2017 – flightright GmbH v. Iberia Express SA

(Věc C-186/17)

(2017/C 221/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: flightright GmbH

Odpůrkyně: Iberia Express SA

Předběžná otázka

Může právo na náhradu škody podle článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ existovat i tehdy, kdy cestující nestihne přímo navazující let kvůli relativně nepatrnému zpoždění na přeletu, což má za následek zpoždění o tři hodiny a více v cílovém místě určení, i když každý z obou letů byl provozován jiným leteckým dopravcem a potvrzení o rezervaci vydala cestovní kancelář, která rezervovala celý let u jiného leteckého dopravce?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španělsko) dne 12. dubna 2017 – Lu Zheng v. Ministerio de Economía y Competitividad

(Věc C-190/17)

(2017/C 221/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: Lu Zheng

Žalovaný: Ministerio de Economía y Competitividad

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve sporu v původním řízení, podle níž lze za nesplnění ohlašovací povinnosti stanovené v článku 3 téhož nařízení uložit sankci v podobě pokuty ve výši až dvojnásobku hodnoty použitých platebních prostředků?
- 2) Musí být čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve sporu v původním řízení, podle níž mezi přitěžující okolnosti v případě nesplnění ohlašovací povinnosti patří neprokázání legálního původu platebních prostředků a nesoulad mezi činností, jíž se zabývá dotčená osoba, [a hodnotou pohybu]?
- 3) Musí být v případě kladné odpovědi na obě výše uvedené otázky čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící vykládán v tom smyslu, že je požadavek přiměřenosti splněn v případě uložení peněžité sankce, která může bez ohledu na hodnotu pohybu dosáhnout výše až 25 % neohlášené peněžní hotovosti?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005, L 309, s. 9.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Helga Krüsemann a další v. TUIfly GmbH

(Věc C-195/17)

(2017/C 221/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Helga Krüsemann, Gabriele Heidenreich, Doris Manneck a Rita Juretschke

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušení práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušeného letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?

- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Rita Hoffmeyer a Rudolf Meyer v. TUIfly GmbH

(Věc C-199/17)

(2017/C 221/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobci: Rita Hoffmeyer a Rudolf Meyer

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušení práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušení letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Eberhard Schmeer v. TUIfly GmbH

(Věc C-203/17)

(2017/C 221/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobce: Eberhard Schmeer

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušení práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušeného letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 26. dubna 2017 Lubrizol France SAS proti rozsudku
Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. února 2017 ve věci T-191/14, Lubrizol France SAS
v. Rada Evropské unie**

(Věc C-223/17 P)

(2017/C 221/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Lubrizol France SAS (zástupci: R. MacLean, Solicitor, A. Bochon, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-191/14, Lubrizol France v. Rada Evropské unie, v rozsahu, v němž se týká dvou žalobních důvodů vznesených navrhovatelkou před Tribunálem;
- potvrdil oba tyto důvody jako opodstatněné;
- využil své pravomoci a sám rozhodl o dotyčných dvou žalobních důvodech a vydal konečné rozhodnutí;
- podpůrně vrátil věc Tribunálu zpět, aby rozhodl o obou žalobních důvodech týkajících se porušení práva a procesních vad; a
- uložil Radě a veškerým dalším účastníkům řízení nahradit náklady tohoto řízení vzniklé navrhovatelce, jakož i náklady řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí navrhovatelka tři důvody.

1. První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nezkoumal, jak Rada použila relevantní test podle příslušných právních kritérií

Navrhovatelka tvrdí, že nepoužitím relevantního kritéria obsaženého ve sdělení Komise o pozastavení všeobecných cel a o autonomních celních kvótách (sdělení 2011/C 363/02 ⁽¹⁾), Tribunál řádně neposoudil při zkoumání, zda má být ukončeno pozastavení všeobecných cel u bisfenolu A, argumenty Rady a Komise podle relevantního testu a v souladu s příslušnými právními kritérii, které mají být v uvedené situaci použity.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nepřipustně nahradil odůvodnění Rady svým tvrzením a zjevně zkreslil důkazy

Navrhovatelka zaprvé tvrdí, že se Tribunál nepřipustně pokusil nahradit odůvodnění Rady a Komise svým odůvodněním a vytvořil tak vlastní nepřipustný důvod pro podporu tvrzení, že zboží nabízené namítající stranou by mělo být považováno za identický, rovnocenný nebo nahraditelný materiál za bisfenol A.

Zadruhé navrhovatelka uvádí, že Tribunál posoudil zjevně chybně důkaz týkající se schopnosti namítající osoby dodat dostatečně dostupné množství zboží, jež je údajně srovnatelné s bisfenolem A, čímž zkreslil jasný smysl důkazního materiálu a jeho použití při vyhodnocení případu v prvním stupni.

3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil zjevného pochybení při použití relevantních postupů a rozporuplného odůvodnění

Navrhovatelka tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že pravomoc Komise stanovená v jejím sdělení zamítnout námitku z důvodu opožděné odpovědi o více než patnáct pracovních dnů, se vztahuje pouze na první kontakt mezi namítající osobou a podniky podávajícími žádost, a nikoli na následnou komunikaci, což Tribunálu umožnilo považovat toto zpoždění za irelevantní. Tím podal Tribunál rozporuplné odůvodnění ohledně povahy, fungování a role jednotlivých účastníků řízení stanoveného ve sdělení Komise.

⁽¹⁾ Úř. věst 2011, C 363, s. 6.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. května 2017 GX proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 3. března 2017 ve věci T-556/16, GX v. Evropská komise

(Věc C-233/17 P)

(2017/C 221/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: GX (zástupce: G.-M. Enache, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené usnesení, a v důsledku toho zrušil sporné rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování;
- nařídil úhradu majetkové a nemajetkové újmy způsobené rozhodnutím;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým kasačním opravným prostředkem navrhovatel navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil usnesení Tribunálu ze dne 3. března 2017 ve věci T-556/16, GX v. Komise, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí výběrové komise v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/248/13 nezapsat jeho jména na rezervní seznam úspěšných uchazečů v tomto výběrovém řízení.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel dva důvody.

1. Protiprávnost oznámení o výběrovém řízení, opravy a základních zásad hodnotícího centra.

Navrhovatel má za to, že oznámení o výběrovém řízení je protiprávní, jelikož neuvádí objektivní odůvodnění, jak co se týče omezení výběru druhého jazyka (němčina, angličtina nebo francouzština) s ohledem na zájem služby, tak co se týče přiměřené povahy tohoto omezení s ohledem na skutečné potřeby služby.

Zadruhé navrhovatel poukazuje na protiprávnost, neplatnost a vědeckou neopodstatněnost základních zásad hodnotícího centra, kterými se řídí otevřená výběrová řízení EPSO, jelikož neexistuje žádné opodstatnění, důkaz či ověření základní praxe uplatňované EPSO a založené na následujících zásadách: (i) „chování v minulosti je nejlepším ukazatelem budoucí výkonnosti“, (ii) „hodnotící centra, která simulují pracovní situace v reálném životě, nejlépe předpovídají výkonnost v reálném životě“.

Zatřetí navrhovatel poukazuje na protiprávnost opravy zveřejněné v rámci otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/248/13.

2. Procesní pochybení hodnotícího centra.

Navrhovatel uvádí určitá procesní pochybení hodnotícího centra v rámci výběrového řízení EPSO/AD/248/13.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 10. května 2017 –
Gert Teglgaard, Fløjstrupgård I/S v. Fødevareministeriets Klagecenter**

(Věc C-239/17)

(2017/C 221/17)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gert Teglgaard, Fløjstrupgård I/S

Žalovaný: Fødevareministeriets Klagecenter

Předběžné otázky

1. Má se za situace, kdy zemědělec v určitém kalendářním roce nedodrží požadavky podle předpisů v oblasti řízení a dobrý zemědělský a ekologický stav, a v důsledku toho se mu sníží přímé platby: viz čl. 6 odst. 1 nařízení Rady č. 1782/2003 ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 66 odst. 1 nařízení Komise č. 796/2004 ⁽²⁾, snížení podpory vypočítat na základě přímých plateb poskytnutých zemědělci:

(a) v kalendářním roce, v němž došlo k porušení, nebo

(b) v (následujícím) kalendářním roce zjištění porušení?

2. Bude výsledek stejný na základě pozdějších pravidel stanovených v čl. 23 odst. 1 nařízení Rady č. 73/2009 ⁽³⁾ ve spojení s čl. 70 odst. 4 a odst. 8 písm. a) nařízení Komise č. 1122/2009 ⁽⁴⁾?

3. Za situace, kdy zemědělec nedodrží požadavky podle předpisů v oblasti řízení a dobrý zemědělský a ekologický stav v letech 2007 a 2008, ale porušení je zjištěno nejdříve v roce 2011, uplatní se na výpočet snížení podpory nařízení Rady č. 1782/2003 ve spojení s nařízením Komise č. 796/2004, nebo se uplatní nařízení Rady č. 73/2009 ve spojení s nařízením Komise č. 1122/2009?

- ⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, 2003, s. 1; Zvl. vyd. 03/04, s. 269).
- ⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 141, 2004, s. 18; Zvl. vyd. 03/44, s. 243).
- ⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 2009, s. 16).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína (Úř. věst. L 316, 2009, s. 65).

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. května 2017 Holistic Innovation Institute, S.L.U., proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. února 2017 ve věci T-706/14, Holistic Innovation Institute v. REA

(Věc C-241/17 P)

(2017/C 221/18)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Holistic Innovation Institute, S.L.U. (zástupce: J. J. Marín López, advokát)

Další účastnice řízení: Výkonná agentura pro výzkum (REA)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (pátého senátu) ze dne 16. února 2017, Holistic Innovation Institute v. REA, T-706/14, EU: T:2017:89;
- zrušil rozhodnutí ředitele Výkonné agentury pro výzkum ze dne 24. července 2014 [ARES(2014) 2461172], kterým bylo ukončeno vyjednávání se společností Holistic Innovation Institute, S.L.U., a této společnosti byla odepřena účast na evropských projektech Inachus a ZONESEC;
- přiznal společnosti Holistic Innovation Institute, S.L.U., náhradu újmy za podmínek popsanych v bodě 177 kasačního opravného prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že Tribunál v napadeném rozsudku uvádí, že pravomoc REA byla dána, takže REA při posuzování způsobilosti společnosti Holistic Innovation Institute a vyloučením této společnosti z vyjednávání v rámci projektů Inachus a ZONESEC nejednala nad rámec úkolů, které jí byly v souvislosti s řízením sedmého rámcového programu svěřeny (bod 39 napadeného rozsudku).
2. Nesprávné právní posouzení při výkladu oddílu 2.2.2 prvního pododstavce přílohy rozhodnutí 2012/838 spočívající v závěru, že REA může na základě tohoto oddílu vyloučit společnost Holistic Innovation Institute z vyjednávání v rámci projektů Inachus a ZONESEC (bod 126 napadeného rozsudku).

3. Nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že Tribunál v napadeném rozsudku považoval napadené rozhodnutí za odůvodněné (bod 67 napadeného rozsudku), přestože podle napadeného rozhodnutí je plnohodnotnou součástí jeho odůvodnění jednak rozhodnutí Komise ze dne 13. března 2014 [ARES (2014) 710158], kterým byla navrhovatelka vyloučena z účasti na projektu eDIGIREGION (body 57 a 60 až 62 napadeného rozsudku), a jednak závěrečné zprávy o auditu 11-INFS-025 a 11-BA119-016 (body 63 a 64 napadeného rozsudku), přičemž jak proti uvedenému rozhodnutí Komise ze dne 13. března 2014 [ARES (2014) 710158], tak proti závěrečným zprávám o auditu 11-INFS-025 a 11-BA119-016 byly podány žaloby na neplatnost.
4. Nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že Tribunál tím, že v napadeném rozsudku uvedl, že REA si od žalobkyně „opakovaně“ vyžádala blíže určené informace (bod 75 napadeného rozsudku), že „zopakovala svou žádost“ v dopise ze dne 14. května 2014 (bod 78 napadeného rozsudku) a že došlo „k opakované výměně korespondence mezi REA a žalobkyní“ (bod 118 napadeného rozsudku), zkreslil hodnocení provedených důkazů.
5. Nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že Tribunál tím, že v bodech 8, 77 a 78 napadeného rozsudku odkázal na neexistující dokument, který není součástí spisu, zkreslil hodnocení provedených důkazů.
6. Nesprávné právní posouzení spočívající v závěru, ke kterému Tribunál dospěl v napadeném rozsudku, a sice že napadené rozhodnutí je opodstatněné (body 80, 84, 94, 108 a 127 napadeného rozsudku), přestože napadené rozhodnutí je v rozporu s oddílem 2.2.2 přílohy rozhodnutí 2012/838, neboť se bez „přesvědčivých a řádně doložených tvrzení“ odchyluje od kladného hodnocení nezávislých externích hodnotitelů ohledně provozní způsobilosti navrhovatelky.
7. Nesprávné právní posouzení spočívající v nedostatku odůvodnění napadeného rozsudku, neboť Tribunál uvádí, že „žalobkyně nepředložila žádnou skutečnost, na jejímž základě by bylo možné vyvrátit její [REA] argumentaci“ (bod 58 napadeného rozsudku), a že v jejím dopise ze dne 2. června 2014, který předložila v příloze A26 žaloby, je „reprodukována část informací obsažených v informačním dokumentu zmíněném výše v bodě 8, aniž přitom byly doplněny zvláštní informace, o které žádala REA, zmíněné výše v bodech 7, 9 a 10“ (bod 78 napadeného rozsudku).
8. Nesprávné právní posouzení spočívající v závěru, ke kterému Tribunál dospěl v napadeném rozsudku, a sice že podle harmonogramu stanoveného v mandátech pro vyjednávání bylo ukončení vyjednávání stanoveno „orientačně“ (bod 130 napadeného rozsudku).
9. Nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že Tribunál dospěl v napadeném rozsudku k nesprávnému závěru, že náhrada majetkové i nemajetkové újmy způsobené přijetím napadeného rozhodnutí není namístě (body 147, 148 a 150 napadeného rozsudku).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 12. května 2017 –
Ryanair Ltd v. The Revenue Commissioners**

(Věc C-249/17)

(2017/C 221/19)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Ryanair Ltd

Odpůrce: The Revenue Commissioners

Předběžné otázky

- 1) Může budoucí záměr, kterým je poskytovat, v případě úspěšného převzetí, nabyté společnosti služby v oblasti řízení, postačovat k prokázání toho, že potenciální nabyvatel provádí hospodářskou činnost ve smyslu článku 4 šesté směrnice o DPH ⁽¹⁾, takže DPH účtovanou potenciálnímu nabyvateli za zboží nebo služby poskytnuté v souvislosti se snahou o úspěšné převzetí lze považovat za DPH na vstupu ve vztahu k zamýšlené hospodářské činnosti spočívající v poskytování takových služeb v oblasti řízení, a
- 2) může existovat dostatečná „přímá a bezprostřední souvislost“, definovaná Soudním dvorem jako požadavek v rozsudku Cibo ⁽²⁾, mezi odbornými službami poskytovanými v souvislosti s takovým potenciálním převzetím a výstupem, kterým je, v případě úspěšného převzetí, potenciální řízení převzatého podniku, takže lze umožnit provést odpočet DPH týkající se těchto odborných služeb?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 27. září 2001, Cibo Participations SA v. Directeur régional des impôts du Nord-Pas-de-Calais, C-16/00, EU:C:2001:495.

Žaloba podaná dne 12. května 2017 – Evropská komise v. Italská republika**(Věc C-251/17)**

(2017/C 221/20)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve a L. Cimaglia, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr

- určil, že Italská republika tím, že nepřijala všechna opatření nezbytná pro výkon rozsudku vydaného Soudním dvorem dne 19. července 2012 ve věci C-565/10, Komise v. Itálie, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU;
- uložil Italské republice platbu penále ve výši 346 699,21 eur, případně sníženého použitím navrhované metody postupného snížení, za každý den prodlení s výkonem rozsudku vydaného ve věci C-565/10, ode dne vyhlášení rozsudku v této věci až do dne výkonu rozsudku vydaného ve věci C-565/10;
- uložil Italské republice platbu denní paušální částky ve výši 39 113,80 eur, v minimální celkové výši 62 699 421,40 de dne vyhlášení rozsudku ve věci C-565/10 a až do dne, kdy bude rozhodnuto v této věci nebo až do dne výkonu rozsudku vydaného ve věci C-565/10;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou vytýká Komise Italské republice, že nevykonala rozsudek vydaný Soudním dvorem dne 19. července 2012, pokud jde o 80 italských aglomerací, včetně těch, kterých se týká tento rozsudek.

V tomto ohledu Italská republika uznala, že nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 3 směrnice Rady ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod ⁽¹⁾, pokud jde o 35 aglomerací. Uznala dále, že nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 4 a 10 této směrnice, pokud jde o 70 aglomerací.

Komise z toho vyvozuje, že Italská republika nepřijala všechna opatření nezbytná pro plný výkon rozsudku ze dne 19. července 2012.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, 30.5. 1991, s. 40

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 15. května 2017 – Regina Lorenz a Prisca Sprecher v. TUIfly GmbH

(Věc C-254/17)

(2017/C 221/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Regina Lorenz a Prisca Sprecher

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušení práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušeného letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – AW v. EUIPO – Pharma Mar (YLOELIS)

(Věc T-85/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie YLOELIS — Starší slovní ochranná známka Evropské unie YONDELIS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 221/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alfa Wassermann SpA (AW) (Alanno, Itálie), připuštěna vstoupit do řízení namísto Alfa Wassermann Hungary Kft (zástupci: M. Best, U. Pflighar a S. Schöffner, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Palmero Cabezas, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Španělsko) (zástupce: N. González Alberto Rodríguez, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. prosince 2014 (věc R 1100/2014-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Pharma Mar a Alfa Wassermann Hungary

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Alfa Wassermann SpA (AW) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 13.4.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. května 2017 – Morton's of Chicago v. EUIPO – Mortons the Restaurant (MORTON'S)

(Věc T-223/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie MORTON'S — Starší nezapsané národní ochranné známky MORTON'S, MORTONS, MORTON'S CLUB, MORTONS CLUB, MORTON'S THE RESTAURANT, MORTONS RESTAURANT a M MORTON'S — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Prohlášení neplatnosti — Článek 8 odst. 4 a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 221/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Morton's of Chicago, Inc. (Chicago, Illinois, Spojené státy) (zástupce: J. Moss, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neil, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Mortons the Restaurant Ltd (Londýn, Spojné království) (zástupci: J. Barry, solicitor a P. Nagpal, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. února 2015 (věc R 46/2014-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Mortons The Restaurant a Morton's of Chicago.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Morton's of Chicago, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 13.7.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – Agria Polska a další v. Komise

(Věc T-480/15) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Zneužití dominantního postavení — Trh distribuce přípravků na ochranu rostlin — Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti — Údajné protisoutěžní jednání výrobců a distributorů — Předložení, ze strany výrobců a distributorů, stížností ke správním a trestním orgánům ve vzájemné shodě nebo koordinovaně — Oznámení údajných porušení platné právní úpravy paralelními dovozci — Správní kontroly následně prováděné správními orgány — Uložení správních a trestních sankcí vnitrostátními orgány paralelním dovozci — Přirovnání předložení stížností ze strany výrobců a distributorů k šikanózním žalobám nebo ke zneužití správních řízení — Nedostatečný zájem Unie — Právo na účinnou soudní ochranu“

(2017/C 221/24)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Agria Polska sp. z o.o. (Sosnowiec, Polsko), Agria Chemicals Poland sp. z o.o. (Sosnowiec), Star Agro Analyse und Handels GmbH (Allerheiligen bei Wildon, Rakousko) a Agria Beteiligungsgesellschaft mbH (Allerheiligen bei Wildon) (zástupci: S. Dudzik a J. Budzik, poté P. Graczyk a W. Ročlawski, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Szczodrowski, A. Dawes a J. Norris-Usher, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 4284 final ze dne 19. června 2015 [věc AT.39864 – BASF (původně AGRIA a další v. BASF a další)], zamítajícího stížnost podanou žalobkyněmi na porušení článků 101 SFEU a 102 SFEU, jehož se údajně dopustilo v podstatě třináct podniků, které vyrábějí a prodávají přípravky na ochranu rostlin, s pomocí nebo prostřednictvím čtyř profesních organizací a jedné advokátní kanceláře.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH a Agria Beteiligungsgesellschaft mbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337, 12.10.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – Airhole Facemasks v. EUIPO – sindustrysurf (AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT)(Věc T-107/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT — Neexistence dobré víry — Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravomoc změnit rozhodnutí“

(2017/C 221/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Airhole Facemasks, Inc. (Vancouver, Kanada) (zástupci: S. Barker, solicitor, a A. Michaels, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: sindustrysurf, SL (Trapagaran, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. ledna 2016 (věc R 2547/2014-4), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Airhole Facemasks a sindustrysurf.

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 18. ledna 2016 (věc R 2547/2014-4), týkající se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Airhole Facemasks, Inc., a sindustrysurf, SL, se zrušuje a mění v tom smyslu, že se odvolání, které u EUIPO podala společnost sindustrysurf proti rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 30. července 2014, zamítá.
2. Společnost Airhole Facemasks i EUIPO ponесou vlastní náklady řízení vynaložené před Tribunálem.
3. Společnosti sindustrysurf se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených společností Airhole Facemasks před odvolacím senátem EUIPO.
4. Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 17.5.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Reisswolf v. EUIPO (secret.service.)(Věc T-163/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie secret.service. — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisná povaha — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Zkoumání skutečností z moci úřední — Článek 76 nařízení č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“

(2017/C 221/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Reisswolf Akten- und Datenvernichtung GmbH & Co. KG (Hamburk, Německo) (zástupce: A. Ebert-Weidenfeller, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. února 2016 (věc R 1820/2015-4) týkajícímu se týkajícímu se přihlášky slovního označení secret.service. jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Reisswolf Akten- und Datenvernichtung GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 6.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Panzeri v. Parlament**(Věc T-166/16) ⁽¹⁾****„Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Příspěvek na parlamentní asistenci — Vrácení neoprávněně vyplacených částek“****(2017/C 221/27)***Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení***Žalobce:* Pier Antonio Panzeri (Calusco d'Adda, Itálie) (zástupce: C. Cerami, advokát)*Žalovaný:* Evropský parlament (zástupci: N. Lorenz, A. Caiola, G. Corstens a S. Seyr, zmocněnci)**Předmět věci**

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 11. února 2016, jímž bylo žalobci uloženo vrácení částky 83 764,34 eur, a oznámení o dluhu ze stejného dne vydaného na základě uvedeného rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Pieru Antoniu Panzerimu se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 6.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – Mühlbauer Technology v. EUIPO (Magicrown)**(Věc T-218/16) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Magicrown — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“****(2017/C 221/28)***Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Mühlbauer Technology GmbH (Hamburk, Německo) (zástupci: M. Zintler a A. Stolz, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)**Předmět věci**

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. března 2016 (věc R 1213/2015-4), týkajícího se přihlášky slovního označení Magicrown jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnost Mühlbauer Technology GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 232, 27.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2017 – adp Gauselmann v. EUIPO – (MULTI FRUITS)**(Věc T-355/16) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MULTI FRUITS — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“****(2017/C 221/29)****Jednací jazyk: němčina****Účastníci řízení**

Žalobkyně: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Německo) (zástupkyně: P. Koch Moreno, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Schifko, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. dubna 2016 (věc R 1043/2015-5) týkajícímu se přihlášky k zápisu slovního označení MULTI FRUITS jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti adp Gauselmann GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 16.8.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. května 2017 – Bammer v. EUIPO – mydays (MÄNNERSPIELPLATZ)**(Věc T-372/16) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie MÄNNERSPIELPLATZ — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 52 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“****(2017/C 221/30)****Jednací jazyk: němčina****Účastníci řízení**

Žalobce: Alexander Bammer (Sindelfingen, Německo) (zástupce: W. Riegger, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: mydays GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: F. Pfefferkorn, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. dubna 2016 (věc R 1796/2015-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi mydays a A. Bammerem.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Alexandru Bammerovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 314, 29. 8. 2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Sabre GLBL v. EUIPO (INSTASITE)

(Věc T-375/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie INSTASITE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 221/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sabre GLBL, Inc. (Southlake, Texas, Spojené státy) (zástupce: J. Zecher, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Hanf a S. Crabbe, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. dubna 2016 (věc R 1742/2015-2), týkajícímu se přihlášky slovního označení INSTASITE k zápisu jako ochranná známka Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Sabre GLBL, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 5.9.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Makhoul v. Rada

(Věc T-410/16) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků — Práva na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Právo na ochranu cti — Právo na vlastnictví — Presumpce nevin — Omezení týkající se vstupu na unijní území nebo průjezdu přes toto území — Proporcionalita“

(2017/C 221/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Rami Makhoul (Damašek, Sýrie) (zástupce: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně S. Kyriakopoulou, G. Étienne a A. Vitro, poté S. Kyriakopoulou a A. Vitro, poté S. Kyriakopoulou a J. Bauerschmidt, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, L. Havas a R. Tricot, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2016, L 141, s. 125), a na něj navazujících prováděcích aktů v rozsahu, v němž se týkají žalobce.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Rami Makhlouf ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Rady Evropské unie.*
- 3) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 371, 10.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – Marsh v. EUIPO (LegalPro)

(Věc T-472/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie LegalPro — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 221/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marsh GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: W. Riegger, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. června 2016 (věc R 146/2016-4) týkajícímu se přihlášky k zápisu slovního označení LegalPro jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Marsh GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2017 – PG v. Frontex**(Věc T-583/16)****„Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Neobnovení smlouvy na dobu určitou — Postup obnovení smlouvy — Článek 266 SFEU — Povinnost jednat s náležitou péčí — Mimosmluvní odpovědnost“**

(2017/C 221/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: PG (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) (zástupci: H. Caniard a S. Drew, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wagenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv agentury Frontex ze dne 9. června 2015 neobnovit pracovní smlouvu žalobce a na náhradu škody, která žalobci údajně vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) PG se ukládá náhrada nákladů řízení.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 – CW v. Parlament**(Věc T-742/16 RENV) ⁽¹⁾****„Veřejná služba — Úředníci — Psychické obtěžování — Článek 12a služebního řádu — Povinnost poskytnout pomoc — Vnitřní pravidla týkající se poradního výboru zabývajícího se obtěžováním a jeho prevencí na pracovišti — Článek 24 služebního řádu — Žádost o pomoc — Odmítnutí — Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti — Samostatný obsah — Předčasnost stížnosti — Neexistence — Úloha a pravomoci poradního výboru zabývajícího se obtěžováním a jeho prevencí na pracovišti — Fakultativní předložení věci úředníkem — Mimosmluvní odpovědnost“**

(2017/C 221/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CW (zástupce: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: E. Taneva a M. Dean, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 8. dubna 2013, kterým byla zamítnuta žádost o pomoc podaná žalobkyní v souvislosti s psychickým obtěžováním, jehož se cítí být obětí ze strany svých nadřízených, a na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 23. října 2013, kterým byla zamítnuta její stížnost ze dne 9. července 2013, a zadruhé na náhradu újmy, která jí údajně vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 23. října 2013, kterým v postavení orgánu oprávněného ke jmenování zamítl stížnost CW ze dne 9. července 2013, se zrušuje.
- 2) Návrh na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 8. dubna 2013 o zamítnutí žádosti o pomoc podané CW se odmítá jako nepřijatelný.
- 3) Parlamentu se ukládá povinnost zaplatit CW z titulu utrpěné nemajetkové újmy částku 2 000 eur navýšenou o úrok z prodlení ode dne vyhlášení tohoto rozsudku podle sazby stanovené Evropskou centrální bankou (ECB) pro hlavní refinanční operace.
- 4) Návrh na náhradu újmy se ve zbývajících částech zamítá.
- 5) Parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, jež vynaložila CW v rámci původního řízení o žalobě před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie ve věci F-124/13, v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci T-309/15 P a v rámci tohoto řízení o vrácení věci T-742/16 RENV.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 22.2.2014 (věc původně zaregistrovaná před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie pode číslem F-124/13.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2017 – De Nicola v. EIB

(Věc T-55/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Hodnocení — Posudek o vývoji služebního postupu — Hodnocení za rok 2009 — Nesprávná právní posouzení — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřijatelný a zčásti zjevně neopodstatněný“

(2017/C 221/36)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: G. Ferabecoli, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka (EIB) (zástupci: G. Nuvoli a G. Faedo, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (samosoudce) ze dne 18. prosince 2015, De Nicola v. EIB (F-45/11, EU:F:2015:167), a znějící na částečné zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zčásti odmítá a zčásti zamítá,
- 2) Carlo De Nicola ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou investiční bankou (EIB) v rámci řízení v tomto stupni.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 21.3.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2017 – De Nicola v. BEI(Věc T-59/16 P) ⁽¹⁾**„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Hodnocení — Hodnotící zpráva služebního postupu — Hodnocení za rok 2012 — Nesprávná právní posouzení — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“**

(2017/C 221/37)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: G. Ferabecoli, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka (BEI) (zástupci: původně G. Nuvoli a F. Martin, poté G. Nuvoli a G. Faedo, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (samosoudce) ze dne 18. prosince 2015, De Nicola v. BEI (F 9/14, EU:F:2015:163), a znějící na částečné zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Carlo De Nicola ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou investiční bankou (BEI) v rámci tohoto řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 111, 29.3.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2017 – De Nicola v. EIB(Věc T-60/16 P) ⁽¹⁾**„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Hodnocení — Hodnotící zpráva služebního postupu — Hodnotící období 2011 — Nesprávné právní posouzení — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“**

(2017/C 221/38)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: G. Ferabecoli, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka (EIB) (zástupci: původně G. Nuvoli a F. Martin, poté G. Nuvoli a G. Faedo, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (samosoudce) ze dne 18. prosince 2015, De Nicola v. EIB (F-55/13, EU:F:2015:165), a znějící na částečné zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Carlo De Nicola ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou investiční bankou (EIB) v rámci tohoto řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 111, 29.3.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2017 – De Nicola v. EIB(Věc T-70/16 P) ⁽¹⁾**„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Psychické obtěžování — Mimosmluvní odpovědnost — Nesprávná právní posouzení — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“**

(2017/C 221/39)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: G. Ferabecoli, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka (EIB) (zástupci: G. Nuvoli a G. Faedo, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (samosoudce) ze dne 18. prosince 2015, De Nicola v. EIB (F-104/13, EU:F:2015:164), znějící na částečné zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Carlo De Nicola ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou investiční bankou (EIB) v tomto řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 111, 29.3.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 4. května 2017 – De Masi v. Komise(Věc T-341/16) ⁽¹⁾**„Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Žádost o přístup k dokumentům podaná v rámci interinstitucionální spolupráce na základě článku 230 SFEU — Dokumenty týkající se činnosti „Skupiny pro kodex chování (zdanění podniků)“ ustavené Radou — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“**

(2017/C 221/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Fabio De Masi (Brusel, Belgie) (zástupce: A. Fischer-Lescano, professeur)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher a J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí obsaženého v dopise Komise ze dne 8. června 2016, v němž byla uvedena odpověď na žádost předsedy zvláštního výboru Evropského parlamentu pro daňová rozhodnutí a jiná opatření podobná svojí povahou nebo účinkem (TAXE 2), která se týkala přístupu ke všem dokumentům „Skupiny pro kodex chování (zdanění podniků)“

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Fabio De Masi ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 287, 8.8.2016.

Žaloba podaná dne 14. dubna 2017 – L v. Parlament**(Věc T-59/17)**

(2017/C 221/41)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* L (zástupce: I. Coutant Peyre, advokát)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Parlamentu o propuštění žalobce ze dne 24. 6. 2016, které obdržel dne 25. 7. 2016;
- uložil Parlamentu, aby mu zaplatil částku 100 000 eur z titulu nemajetkové újmy; a
- uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobce osm žalobních důvodů.*

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásad ochrany oznamovatelů podle článků 22a, 22b služebního řádu a čl. 6 odst. 1 vnitřních pravidel.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti péče.
6. Šestý žalobní důvod vychází z neexistence odpovědi Parlamentu na žádost žalobce o pomoc, porušení práva na obhajobu, porušení práva na smír.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení práva na přístup k dokumentům.
8. Osmý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2017 – Falmouth University v. Komise**(Věc T-227/17)**

(2017/C 221/42)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Falmouth University (Falmouth, Spojené království) (zástupci: V. Sloane, barrister, F. Harmel, advokátka a T. Kotsonis, solicitor)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Evropské komise, v němž se v souvislosti s programovým obdobím EFRR 2007-2013 konstatuje, že v rámci operace „Enhancing the Creative Knowledge Base of Cornwall“ došlo k nesrovnalostem, takže je třeba uplatnit paušální finanční opravu ve výši 25 %;

— rozhodl, že Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že kritéria pro výběr jsou v rozporu s čl. 44 odst. 2 směrnice 2004/18/ES ⁽¹⁾, je nesprávné.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nemohla oprávněně hledat oporu ve třech dalších údajných nesrovnalostech.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že konstatování Komise, že došlo k dalším třem údajným nesrovnalostem, je v každém případě nesprávné.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že rozhodla, že výše finanční opravy je 25 %, jednala zjevně iracionálně a nepřiměřeně.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žaloba podaná dne 17. dubna 2017 – Balti Gaas v. Komise a INEA

(Věc T-236/17)

(2017/C 221/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Balti Gaas OÜ (Tallinn, Estonsko) (zástupkyně: E. Tamm a L. Naaber-Kivisoo, advokátky)

Žalované: Evropská komise a Výkonná agentura pro inovace a sítě (INEA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaných ze dne 17. února 2017, Ref Ares(2017)890302 ⁽¹⁾;
- rozhodl, že žalované ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně tvrdí, že žalované nezajistily, aby bylo řízení o udělování grantů v souladu se zásadami legality, transparentnosti a řádné správy, a uvádí čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení podstatné formální náležitosti plynoucího z neuvedení odůvodnění.
3. Třetí žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z věcné nesprávnosti odůvodnění.

⁽¹⁾ Rozhodnutí přijaté v souvislosti s prováděcím rozhodnutím Komise C(2016)1587 final ze dne 17. března 2016 o změně prováděcího rozhodnutí Komise C(2014)2080, kterým se stanoví víceletý pracovní program pro granty v oblasti transevropské energetické sítě podle nástroje pro propojení Evropy na období 2014–2020.

Žaloba podaná dne 24. dubna 2017 – Ecolab Deutschland a Lysoform Dr. Hans Rosemann v. ECHA**(Věc T-243/17)**

(2017/C 221/44)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Německo) a Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: K. Van Maldegem, M. Grunchard a P. Sellar, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a odůvodněnou;
- zrušil rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky (ECHA) o zařazení společnosti Sasol Chemie GmbH & Co. KG, jako dodavatele účinné látky 1-propanol na seznam uvedený v čl. 95 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012 ⁽¹⁾ (dále jen „seznam uvedený v článku 95“) pro typy přípravku 1, 2 a 4;
- uložil ECHA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 95 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 528/12

- Žalobkyně tvrdí, že ECHA nedodržela právní podmínky pro zařazení podniku, jako je společnost Sasol, na seznam uvedený v článku 95, jak jsou stanoveny v čl. 95 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/12, neboť společnost Sasol nemohla předložit ECHA úplnou dokumentaci. Podle žalobkyně její dokumentace nemohla obsahovat kopii Comet Assay testu nebo povolení k přístupu, které by zaručovalo referenční práva k tomuto testu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace

Žalobkyně tvrdí, že ECHA tím, že přijala dokumentaci předloženou společností Sasol pro účely zařazení na seznam uvedený v článku 95 jako úplnou, zacházela v rozporu se zásadou zákazu diskriminace se společnostmi nacházejícími se v podobné situaci bez objektivního důvodu odlišně.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení rovných podmínek stanovených nařízením (EU) č. 528/2012, jakož i nastolení nekalé soutěže

- Žalobkyně tvrdí, že ECHA zařazením společnosti Sasol na seznam uvedený v článku 95 neuplatnila pravidla uvedená v člancích 62 a 63 nařízení (EU) č. 528/2012, která byla stanovena za účelem zajištění rovných podmínek mezi podniky, jako jsou žalobkyně, které se zúčastnily přezkumu týkajícího se 1-Propanolu, a podniky, jako je společnost Sasol, které tak neučinily.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. dubna 2017 – Casino, Guichard-Perrachon a EMC Distribution v. Komise**(Věc T-249/17)**

(2017/C 221/45)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Francie) a EMC Distribution (Vitry-sur-Seine, Francie) (zástupci: D. Théophile, I. Simic, O. de Juvigny a T. Reymond, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- před tím, než rozhodne, uložil Komisi, aby na základě článků 89 a 90 jednacího řádu Tribunálu předložila veškeré dokumenty, doklady a jiné informace, na základě kterých měla k datu vydání rozhodnutí C (2017) 1054 za to, že disponuje dostatečně závažnými důkazy pro to, aby odůvodnila provedení kontroly v prostorách žalobců;
- prohlásil, že se na základě článku 277 SFEU v projednávané věci nepoužije článek 20 nařízení č. 1/2003, a v důsledku toho zrušil rozhodnutí Komise C (2017) 1054 ze dne 9. února 2017;
- zrušil na základě článku 263 SFEU rozhodnutí Evropské komise C (2017) 1054 ze dne 9. února 2017;
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z protiprávnosti rozhodnutí Evropské komise ze dne 9. února 2017 nařizující žalobcům, aby se podřídili kontrole podle čl. 20 odst. 1 a 4 nařízení (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205), tedy rozhodnutí, které je v projednávané věci napadeno (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalobci v tomto ohledu tvrdí, že:
 - napadené rozhodnutí je založeno na ustanovení, které je samo o sobě protiprávní, a proto v projednávané věci nepoužitelné na základě článku 277 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“);
 - článek 20 nařízení č. 1/2003 porušuje základní právo na účinný procesní prostředek stanovené v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a v článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“), tím, že neumožňuje podnikům, které jsou příjemci rozhodnutí Komise o kontrole, se účinně bránit proti průběhu kontroly;
 - toto ustanovení rovněž porušuje zásadu rovnosti zbraní a právo na obhajobu, zaručené články 47 a 48 Listiny a článkem 6 EÚLP tím, že neumožňuje stranám přístup k dokumentům, které jsou základem rozhodnutí Komise o provedení kontroly.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení základního práva na nedotknutelnost obydlí podle článku 7 Listiny a článku 8 EÚLP tím, že napadené rozhodnutí má neomezenou platnost, jakož i nepřesný a nepřiměřený rozsah působnosti, jelikož:
 - napadené rozhodnutí uvádí pouze datum, od kterého může kontrola začít, ale nestanoví datum ukončení ani maximální dobu trvání kontroly;
 - vztahuje se na všechny společnosti skupiny Casino bez ohledu na jejich činnost a zeměpisnou polohu, aniž je jednotlivě jmenuje, s výjimkou mateřské společnosti;
 - umožňuje kontrolu v jakýchkoliv prostorách skupiny.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti Komise uvést odůvodnění, jelikož napadené rozhodnutí neupřesňuje typ, povahu, původ ani obsah informací, na základě kterých se Komise rozhodla nařídit kontrolu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z dopadu, který mělo napadené rozhodnutí na základní právo na nedotknutelnost obydlí podle článku 7 Listiny a článku 8 EÚLP tím, že bylo přijato, aniž Komise disponovala dostatečně závažnými důkazy pro to, aby odůvodnila provedení kontroly v prostorách žalobců.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, ke kterému došlo přijetím napadeného rozhodnutí tím, že v něm byl stanoven začátek kontroly na den, který má mimořádně nepříznivý dopad na činnost žalobců, přestože Komise mohla stanovit jiné datum, jež by bylo pro žalobce podstatně méně omezující a Komisi by to nezpůsobilo žádné obtíže. V tomto ohledu žalobci tvrdí, že i když se napadené rozhodnutí zaměřuje na prostory subjektu skupiny Casino, který je odpovědný za jednávání s dodavateli, stanoví počátek kontroly na 20. února 2017 nebo krátce poté, což je poslední týden pro sjednávání ročních smluv s dodavateli, jelikož článek L. 441-7 francouzského obchodního zákoníku stanoví lhůtu pro uzavření smluv do 1. března daného roku, o čemž Komise dobře věděla.

Žaloba podaná dne 3. května 2017 – RE v. Komise

(Věc T-257/17)

(2017/C 221/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: RE (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil implicitní rozhodnutí Ředitelství pro bezpečnost, kterým se implicitně zamítá potvrzující žádost o přístup k dokumentům, podaná žalobcem dne 20. ledna 2017;
- uložil žalované povinnost vyplátit žalobci spravedlivou a přiměřenou náhradu nemajetkové újmy, která mu byla způsobena protiprávním odmítnutím vyřídit jeho žádost o přístup k dokumentům v rozporu s ustanoveními nařízení 1049/2001⁽¹⁾, a
- rozhodl, že žalovaná ponese vlastní náklady tohoto řízení a nahradí náklady tohoto řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá zrušení shora označeného napadeného implicitního rozhodnutí, a to ze dvou důvodů: zaprvé proto, že napadené rozhodnutí neobsahuje žádné odůvodnění pro nezpřístupnění 15 dokumentů, které žalobce požadoval a které nebyly zmíněny v rozhodnutí ze dne 22. prosince 2016, jímž byla zamítnuta původní žádost žalobce o přístup k dokumentům, a zadruhé proto, že nezpřístupnění ostatních dokumentů nebylo odůvodněno vůbec, respektive v každém případě nesprávně, je-li třeba odůvodnění rozhodnutí ze dne 22. prosince 2016, jímž byla zamítnuta původní žádost žalobce, považovat za odůvodnění obsaženého v napadeném implicitním rozhodnutí.

Konečně se žalobce domáhá vyplacení odpovídající náhrady utrpěné nemajetkové újmy plynoucí z přetrvávajících průtahů na straně správního orgánu a z protiprávního odepření přístupu žalobce k dotčeným dokumentům, a to v rozporu s ustanoveními nařízení č. 1049/2001.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331)

Žaloba podaná dne 3. května 2017 – Bank of New York Mellon v. EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)**(Věc T-260/17)**

(2017/C 221/47)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: The Bank of New York Mellon Corp. (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: A. Klett a K. Schlüter, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Nixen Partners (Paříž, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „NEXEN PULSE“ – Přihláška č. 13 374 194

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2017, ve věci R 1571/2016-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení a nákladů řízení před odvolacím senátem a námitkovým oddělením, včetně všech nezbytných nákladů žalobkyně v těchto řízeních.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 5. května 2017 – Bayer v. EUIPO – UNI – Pharma (SALOSPIR)**(Věc T-261/17)**

(2017/C 221/48)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Bayer AG (Leverkusen, Německo) (zástupkyně: V. von Bomhard, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: UNI – Pharma Kleon Tsetis Pharmaceutical Laboratories Industrial and Commercial SA (Kifisia, Řecko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „SALOSPIR“ – Přihláška č. 12 351 458

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. února 2017, ve věci R 2444/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a Uni-Pharma, pokud využije práva na vstup do řízení jako vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b), čl. 8 odst. 4 a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 4. května 2017 – Uponor Innovation v. EUIPO – Swep International (SMATRIX)**(Věc T-264/17)**

(2017/C 221/49)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Uponor Innovation AB (Borås, Švédsko) (zástupce: A. Kylhammar, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Swep International AB (Landskrona, Švédsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „SMATRIX“ – Přihláška č. 12 540 431

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. března 2017, ve věci R 236/2016-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení;
- uložil SWEP International nahradit žalobkyni náklady vzniklé v námitkovém a odvolacím řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 8. května 2017 – Quadri di Cardano v. Komise**(Věc T-273/17)**

(2017/C 221/50)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Alessandro Quadri di Cardano (Schaerbeek, Belgie) (zástupci: N. De Montigny a J.-N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál rozhodl, že:

- rozhodnutí PMO ze dne 19. července 2016, kterým se stanoví jeho individuální nároky při nástupu do funkce ve Výkonné agentuře pro inovace a sítě (INEA), se v rozsahu, v němž žalobci nepřiznává příspěvek za práci v zahraničí ve výši 16 % podle článku 4 přílohy VII služebního řádu, a v důsledku toho vede k nepřiznání s tím souvisejících nároků, zejména ročních cestovních výdajů, zrušuje;
- žalované se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nerespektování diskuzí a jednání souvisejících s obdobím před reformou služebního řádu úředníků a zejména z porušení legitimního očekávání, porušení zásad legitimní důvěry a právní jistoty žalobce, jakož i práv, která žalobce nabyl, a to z důvodu náhle odlišné analýzy jeho spisu týkajícího se individuálních nároků.
2. Druhý žalobní důvod souvisí s dočasnou smlouvou podle belgického práva, na kterou poukazuje Komise s cílem odůvodnit, že žalobce si v průběhu zaměstnání u soukromého zaměstnavatele zřídil bydliště v Belgii. Tento žalobní důvod se dělí na tři části:
 - První část vychází ze zneužití pravomoci, kterého se Komise měla dopustit, když se pokusila vyloučit jakýkoliv vztah podřízenosti ve vztahu k žalobci v průběhu období dočasného zaměstnání, a to s cílem nepřihlídnout k existenci zaměstnání u mezinárodní organizace, v jehož důsledku by v zásadě muselo dojít k odložení analýzy podmínek vyžadovaných článkem 4 přílohy VII služebního řádu;
 - druhá část vychází z nesprávného právního posouzení, porušení ustanovení belgického práva týkajících se smluv dočasných zaměstnanců, jakož i z obcházení zákona, kterého se Komise měla dopustit;
 - třetí část vychází ze zjevně nesprávného posouzení, porušení zásady proporcionality a zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 10. května 2017 – Monster Energy v. EUIPO – Bösel (MONSTER DIP)

(Věc T-274/17)

(2017/C 221/51)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Monster Energy Company (Corona, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Marco Bösel (Bad Fallingbostel, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „MONSTER DIP“ – Přihláška č. 13 118 211

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. února 2017, ve věci R 1062/2016-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 19. dubna 2016 v řízení o námitkách B 2433681;
- zamítl přihlášku sporné ochranné známky pro všechny výrobky a služby;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 4 a 5 nařízení č. 207/2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (animované ikony)

(Věc T-96/17) ⁽¹⁾

(2017/C 221/52)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

